یادداشت روز

قنیطره، مشکل امنیتی تل‌آویو

توافق روسیه و آمریکا در مورد برقراری «آتش‌بس محدود» در منطقه تحت اشغال گروه‌های تروریستی در جنوب غرب سوریه، مباحث زیادی را در پی داشته است. بیش از همه، رسانه‌های آمریکایی از آن به عنوان یک تحول مهم کیفی در بحران امنیتی ســـوریه یاد کرده‌اند و این در حالی است که رسانه‌های روسی با اشاره به سخنان نسبتاً تند ولادیمیر پوتین خطاب به وزیر خارجه آمریکا به تداوم بی‌اعتمادی طرفین روسیه و آمریکا به یکدیگر پس از اجلاس گروه ۲۰ در کشور آلمان خبر داده‌اند. واقعیت چیست؟ آیا واقعاً اتفاق مهمی در حوزه امنیتی سوریه روی داده است؟ مباحث زیر می‌تواند پاسخ به این سؤالات را تا حدی تسهیل نماید:

۱- برقراری مناطق «کمتر درگیر» یا «آتش‌بس محدود» اساساً یک ایده روسی اســـت که بر مبنای کمک به روند گفت‌وگوهای سیاسی و کاستن از آتش درگیری میان دولت سوریه و مخالفان آن شکل گرفته است. پیش از این روس‌ها اعلام کردند در چهار منطقه درگیری شامل مناطقی از استانهای دمشق، ریف، حمص و حماء شاهد کاهش درگیری خواهیم بود و شـــهروندانی که طی سالهای اخیر از این مناطق رفته‌اند می‌توانند به خانه‌هایشان بازگردند و آن دسته از گروه‌های مسلحی که به این طرح بپیوندند می‌توانند از مزایای آن شامل مشارکت در فرایند مذاکرات صلح آستانه برخوردار شوند. این موضوع از آنجا که علی‌الوصول مبتنی بر کاهش فشار روی دولت و نیروهای مسلح سوریه بود از سوی دمشق و تهران حمایت شد هر چند ایران و سوریه نسبت به موفقیت این طرح تردیدهایی داشـــتند. در این بین حفظ توافق مشترک ایران، روســـیه و سوریه آن قدر اهمیت دارد که حتی اگر پذیرش طرح ایجاد مناطق کمتر درگیری توأم با مخاطراتی هم باشد با آن به نوعی همراهی شود اما واقعیت این است که ایران و سوریه در مورد طرح ایجاد مناطق کمتر درگیر اختلاف نظر جدی با روسیه نداشتند و منافع آن را بیش از مخاطرات آن می‌دانستند.

۲- آمریکایی‌ها در تجزیه و تحلیل شرایط امنیتی سوریه معتقدند توافق امنیتی تهران-مسکو که پس از سفر ۱۹ ماه پیش سردار سلیمانی به مسکو صورت گرفت، یک تغییر استراتژیک در وضع امنیتی سوریه پدید آورده است چرا که حضور روسیه در کنار ایران سبب خنثی شدن بســـیاری اقدامات بین‌المللی می‌شود که با محوریت آمریکا به منظور تضعیف دولت ســـوریه صورت می‌گیرد از سوی دیگر حضور عملیاتی روســـیه در سوریه سبب کاهش هزینه نظامی سوریه و ایران شده و به تقویت تحرکات نظامی آنان منجر می‌شود. بر این اساس دولت آمریکا پس از امضای توافق سلیمانی- پوتین سعی وافری داشت تا روسیه را از ادامه همکاری عملیاتی با ایران و سوریه منصرف گرداند براین اساس آمریکایی‌هـــا ادبیات دوگانه‌ای را در ارتباط با دو طرف قرارداد آبان ۹۴ مســـکو در پیش گرفتند. آنان از یک سو ایران را زیر فشار بیشتر قرار دادند و مدعی شدند ایران در جهت کشتار مردم سوریه با اسد همکاری می‌کند و در ادامه هم آمریکایی‌ها به همراه رژیم صهیونیستی و طی چند نوبت مواضع ارتش سوریه را مورد حمله مستقیم خود قرار دادند این در حالی است که ادبیات آمریکایی‌ها در رابطه با طرف روسیه مبتنی بر ابراز اعتماد به روسیه بود. آمریکا با اعزام سفیر خود در قزاقستان به اجلاس آستانه وانمود کردند که به روسیه اعتماد دارند کما اینکه سعی کردند مذاکرات ژنو سوریه را در ادامه مذاکرات آستانه تعریف و وانمود کنند که با محوریت روسیه در مذاکرات دولت سوریه و معارضان آن مشکلی ندارند در روزهای اخیر هم علیرغم آنکه پوتین بطور یکطرفه توافق هوایی بین آمریکا و روسیه که در دوره اوباما صورت گرفته بود، لغو کرد، وزیر خارجه آمریکا- تیلرسون- اعلام کرد که سیاست روس‌ها در مورد سوریه بهتر از سیاست آمریکا بوده و از این رو آمریکا مایل است مسکو اداره پرونده امنیتی و سیاسی سوریه را در دست داشته باشد. البته چیزی از این موضع نگذشت که پوتین خطاب به تیلرسون گفت که او شهروند سوریه نیست و نمی‌تواند در امور یک کشور مستقل دخالت نماید.

پس می‌توان گفت یکی از اهداف اساسی آمریکایی‌ها در این مرحله جداسازی روسیه از ایران است اما این یک سیاست اصولی به حساب نمی‌آید و به محض آنکه روســـیه راه جداگانه‌ای در ســـوریه برگزید آمریکایی‌ها سیاست‌های خود را در سوریه پی می‌گیرند تا اینجا روس‌ها نشـــان داده‌اند که سیاســـت آمریکا را بخوبی می‌شناسند و به تداوم همکاری با ایران تأکید دارند. شرایط میدانی سوریه و بخصوص آن دسته از موضوعاتی که به روسیه برمی‌گردد، کماکان با برتری دولت سوریه و جبهه مقاومت جریان دارد. ایران و روسیه بخوبی می‌دانند که برای حل و فصل مشـــکلات منطقه و ممانعت از مداخلات غرب که با دیدگاه‌های هر دو کشور مغایرت دارد به همکاری راهبردی درازمدت نیاز دارند.

۳- منطقه جنوب غرب ســـوریه در واقع شامل دو استان کوچک و کم‌جمعیت قنیطره و درعا می‌شود. وضعیت قنیطره به این صورت است که دستکم سه چهارم آن از سال ۱۹۶۷ یعنی پس‌از سومین جنگ بزرگ عربی-اسرائیلی در اشغال رژیم صهیونیستی است که شامل بلندی‌های جولان و جبل‌الشیخ هم می‌شود حدود نیمی از یک چهارم قنیطره که در این فاصله در تصرف دولت ســـوریه بود بعد از بحران امنیتی سوریه به اشغال گروه‌های تروریســـتی نظیرالنصره درآمد. در استان کوچک درعا هم وضع مشابهی حاکم است یعنی نیمی از این استان در تصرف گروه‌هایی نظیر النصره و نیمی در سیطره ارتش سوریه می‌باشد. رژیم صهیونیستی طی سال‌های اخیر از این گروه‌های تروریستی به عنوان یک سپر امنیتی در برابر نفوذ حزب‌الله لبنان و سایر گروه‌های جهادی به بلندی‌های جولان می‌نگریست و به مرور اداره امنیتی این مناطق را در دست گرفت. در این بین رژیم صهیونیستی گسترش جنگ به جنوب و در مجاورت مرزهای شـــمالی فلسطین را به نفع خود نمی‌دانست. از این‌رو به حفظ همین عدد از تروریست‌ها که بین ۵ تا ۸ هزار نفر تخمین زده می‌شوند نظر داشت از سوی دیگر دولت سوریه هم که از این ناحیه خطری احساس نمی‌کرد و آزادســـازی مناطق غربی در طول مرزهای ســـوریه با لبنان و آزادی حلب و منطقه مابین حلب تا حمص را اولویت می‌دانست به این وضع راضی بود.

در این میان و پس از آنکه سیاست ایجاد نوار امنیتی آمریکا در طول مرزهای شرقی سوریه با مانع مواجه گردید و به نظر می‌آمد زمینه‌های اجرای طرح مزبور از بین رفته اســـت، روس‌ها و آمریکایی‌ها از ایجاد «منطقه کمتر درگیر» در استان‌های قنیطره و درعا خبر دادند. موافقت روس‌ها با این طرح عجیب نبود همه می‌دانند که روس‌ها نمی‌خواهند روابط با تل‌آویـــو را لغو نمایند آنان کماکان نســـبت به امنیت حدود یک‌میلیون یهودی روس‌تبار که طی دهه‌های گذشته به سرزمین مقدس فلسطین گسیل شده و بخش زیادی از آنان نیز در ساختار حکومتی رژیم صهیونیستی جای گرفته‌اند، حساس هستند اما در این میان روس‌ها از آنچنان مانوری برخوردار نیستند که بتوانند وعده مستحکمی بدهند و آن را محقق گردانند. برقراری منطقه کمتر درگیر در جنوب شرایط این منطقه را تغییر نمی‌دهد و مانعی برای عملیات آینده ارتش ســـوریه در منطقه‌ای که سازمان ملل آن را بخش بلاتردید خاک سوریه به حساب آورده است، به حساب نمی‌آید. اگر نگرانی اسرائیل نفوذ نیروهای جبهه مقاومت به این منطقه است نیروهای مقاومت تابع توافقات بین‌المللی نیستند که از این طریق مشکل اسرائیل حل شود.

۴- جریانی در ایران که از آغاز توافق ایران و روسیه را برنمی‌تافتند و به بهبود رابطه با اروپا ولو با پرداخت هزینه سنگین اصرار داشتند، از توافق آمریکا و روسیه به عنوان یک تحول راهبردی در شرایط سوریه یاد کردند و علیه توافق امنیتی ایران و روسیه جنجال جدیدی راه‌انداختند و جالب این بود که در این میان سخنگوی وزارت خارجه ایران به ایجاد منطقه کمتر درگیر در جنوب مهر تایید گذاشت اما واقعیت این است که ما ضمن آنکه این توافق را بنیادی نمی‌دانیم، تایید آن را نیز درست نمی‌دانیم. در واقع می‌توان گفت توافق آمریکایی‌ها با این طرح نشانه‌ای از پذیرش شکســـت طرح امنیتی‌شان در طول مرزهای شرقی سوریه اســـت. آمریکا قرار بود یک نوار امنیتی به طول بیش از ۵۰۰ کیلومتر و عمق حدود ۸۰ کیلومتر را در کل مرزهای شـــرقی سوریه از اردن تا ترکیـــه به وجود آورده و از این طریق جبهه مقاومت را دو پارچه کرده و مانع نقش‌آفرینی امنیتی ایران و عراق در کشـــورهای عربی ساحل مدیترانه شـــوند حالا آنان به طرحی چشم دوخته‌اند که تنها امضای روسیه پای آن است.

سعدالله زارعی

گزارش خبری تحلیلی کیهان

دولت دوازدهم در خدمت تولید و اشتغال یا در اجاره احزاب ؟!

سرویس سیاسی-

با نزدیک شـــدن بـــه زمان معرفی دولت دوازدهم انتشار اخبار ضد و نقیض در خصـــوص چینش اعضای کابینه نیز شـــدت گرفته اســـت؛ روز گذشته در گزارشی نوشتیم که ناکارآمدی بسیاری از وزارتخانه‌هـــا در حوزه‌هـــای مختلف بویـــژه در حـــوزه اقتصاد در ۴ ســـال گذشته لزوم بازنگری جدی در کابینه را امری حتمی می‌کند اما به نظر می‌رسد در ایامـــی که قرار اســـت کابینه دولت دوازدهم تعیین شـــود، سهم خواهی و فشار بیش از مشورت چاشنی تعاملات سیاسی حول‌وحوش این آزمون بزرگ دولت است.

در این میان آنچه در فضای رسانه‌ای جریان مدعی اصلاحات از این سونامی لابی‌گـــری و چانه‌زنی‌ها بـــروز می‌کند فهرســـت‌هایی اســـت که هـــر روز در رسانه‌های رسمی و شبکه‌های اجتماعی خبـــر از آمد و رفت افـــراد مختلف در ترکیب کابینه دولت آینده دارد، اما در تنظیم هیچ یک از این فهرست‌ها خبری از مطالبـــات مردم و وعده‌های بر زمین مانده روحانی بویـــژه در زمینه تولید و اشتغال نیست.

این در حالی است که طی ۴ سال گذشـــته کارآمدی دولـــت یازدهم هم به صورت جدی مورد نقد کارشناســـان حوزه‌های مختلـــف بوده به صورتی که آمارهای اقتصادی منتشر شده از سوی دولت و ســـازمان‌های وابسته به آن نیز موید این مسئله است که عملکرد دولت در مسئله‌ای مانند اقتصاد که این روزها اولویت اصلی کشـــور و دغدغه اساسی مردم هم هست ناامیدکننده بوده است.

برخی به دلیل شهرت و نه تخصص، وزیر شدند

علاء میـــر محمـــد صادقـــی نایب‌رئیس‌اتاق تهران توجه به تخصص و شایسته سالاری را نکته مهم دیگری در انتخاب وزرا دانســـته و در این رابطه می‌گوید : متاسفانه شاهدیم برخی افراد که به عنـــوان وزیر انتخاب می‌شـــوند تخصص‌های لازم را در مســـئولیتی که برای آن انتخاب شـــده‌اند ندارند و تنها افراد به دلیل شهرت سیاسی یا اجتماعی و... برای وزارتخانه‌ای انتخاب شده‌اند که این اشتباه اســـت، اتفاقی که از دوران رضاخان در کشـــور باب شـــده است و بیش از اینکه به تخصص توجه شود به شهرت نگاه می‌شود

وی معتقد است که باید این نگاه و ذهنیت تغییر کند، ما در حال حاضر در وزارتخانه‌هـــا با افراد و مدیرانی رو به رو هستیم که ســـال‌های بسیاری است به صورت تخصصی مشغول به کار هستند و به هیچ جناح و گروهی هم وابستگی ندارند، بـــه اعتقاد من رئیس‌جمهور در این دوره می‌تواند از این افراد و مدیران اســـتفاده کند زیـــرا آن‌ها با ســـاختار وزارتخانه‌ها، پتانســـیل‌ها و ضعف‌های آن‌ها آشنایی کامل دارند.

این فعـــال اقتصادی بـــا تاکید بر ویژگی‌هـــای اصلی تیم اقتصادی دولت دوازدهم تاکید دارد که در این موقعیت زمانی کشور و باتوجه به فرمایش مقام معظم رهبری که امســـال را به عنوان ســـال اقتصاد مقاومتی، تولید و اشتغال نام گذاری کردند و نیاز کشور به تحول مســـائل اقتصادی ضروری است افرادی انتخاب شوند که شناخت کاملی نسبت به چالش‌های اقتصادی کشـــور داشته باشند و از طرف دیگر به عاملیت بخش خصوصی اعتقاد داشته باشند.

وی همچنین معتقد است انتخاب افرادی که به ساختار دولتی یا خصوصی معتقدند نمی‌تواند مشکلات کنونی کشور را حل کند ما نیاز به وزرایی داریم که به تولید، ایجاد اشتغال باور داشته باشند .

دولت دوازدهم کارآمد می‌شود ؟

به نظر می‌رسد حال اگر قرار باشد روحانی به وعده جوان‌گرایی و افزایش کارآمدی دولت دوازدهم عمل کند باید منتظر تغییرات گســـترده‌ای در میان اعضای دولت باشیم موضوعی که البته در میان دولت‌های جمهوری اســـلامی بی‌سابقه هم نیست؛ پیش از این روسای دولت سازندگی و اصلاحات در دور دوم نزدیک به ۶۰ درصد از دولت قبلی خود را تغییر داده‌اند و رئیس‌دولت مهروزی هـــم در دور دوم با تغییر نزدیک به ۹۰ درصد کابینه نســـبت به دور قبلی کار کرده اســـت، البته این نکته باید مورد توجه قرار گیرد که بخشی از این تغییرات در دولت‌های گذشته مربوط به ادغام و انحـــلال برخی از وزارتخانه‌ها و یا ایجاد برخـــی دیگر بوده که به نظر می‌رســـد دولت جدیـــد در زمان باقیمانده نتواند این موضوع را اجرایی کند.

تفکیک وزارتخانه‌ها ضرورت دارد؟

خدادای رئیس‌کمیسیون اجتماعی مجلس با اشاره به اینکه لایحه تفکیک وزارتخانه‌ها در ابتدا به صورت دوفوریت به مجلس ارائه شـــد و رای نیاورد اظهار داشت: این لایحه به صورت یک فوریت درآمده و کمی متفاوت‌تر از حالت قبل رسیدگی می‌شود؛ به این معنی که هر کمیســـیون چند طرح یک فوریتی در دست کار دارد و این لایحه هم در بین کمیسیون‌ها بررسی خواهد شد.

رئیس‌کمیسیون اجتماعی مجلس با اشـــاره بـــه اینکه بررســـی لایحه در کمیسیون به تنهایی دو تا سه ماه طول خواهد کشـــید خاطرنشان کرد: لایحه تفکیک وزارتخانه‌ها به کابینه دوازدهم نخواهد رســـید؛ بر این اســـاس به نظر نمی‌رسد روحانی بتواند از گزینه ایجاد یا انحلال وزارتخانه‌ها برای تغییر در دولت جدید استفاده کند.

لزوم تغییر در وزارتخانه‌های ناتوان در حل مشکلات مردم

از ســـوی دیگـــر در شـــرایطی که محمد هاشمی رفسنجانی معتقد است: در این انتخابات مردم به عملکرد دولت و کابینـــه فعلی رای دادنـــد و رای آنها نشان از ارزیابی مثبت از دولت یازدهم بوده است و بنابراین نیازی به تغییر در کابینه وجود نـــدارد؛ عارف تاکید دارد: برجستگی‌های دولت دوم روحانی باید از لحاظ پاســـخگویی به مطالبات مردم بیشتر باشد و روحانی هم تعهد کرده و ما هم برای عمل به تعهدات و به خصوص جوان‌گرایی در خدمت وی هستیم؛ البته حمیدرضا ترقی عضو شـــورای مرکزی حزب موتلفه هم با اشاره به اینکه بخشی از جامعـــه مطالباتی دارد و آن را مطرح می‌کند و دولت هم باید پاسخگوی آنها باشد اظهار داشت: آنچه که ما از تجزیه و تحلیل مقام معظم رهبری نســـبت به عملکرد کابینه دریافتیم آن اســـت که وزارتخانه‌های بخش اقتصادی و فرهنگی کشور در حل مشکلات مردم ناتوانند.

قبیله‌گرایی و سهم‌خواهی در مقابل جوانگرایی و کارآمدی

رئیس‌جمهور بـــرای انتخاب اعضای کابینـــه دولت دوازدهم به غیر از توجه به نکته کارآمدی و جوان‌گرایی با موضوع دیگر به عنوان سهم‌خواهی جریان اصلاحات هم روبرو است، موضوعی که می‌توان نمود آن را در مصاحبه‌ها و همچنین گزارش‌های مختلفی که از طرف رســـانه‌های منتسب به این جریان منتشـــر می‌شود دید. مثلا روزنامه اعتماد طی یادداشتی نوشته است: اصلاح‌طلبان انتظار دارند رئیس‌جمهور در دولت دومش کابینه‌ای اصلاح‌طلبانه‌تر از دولت قبل به مجلس معرفی کند و عارف رئیس‌فراکســـیون امید مجلس هم خبر داده اســـت: طی روزهـــای آینده و پیش از تشکیل کابینه جدید، فراکسیون امید با رئیس‌جمهور نشســـت مشترک برگزار خواهد کرد.

در همین رابطه یکی از روزنامه‌های اصلاح‌طلـــب نزدیک به وزیر راه (دنیای اقتصاد) نیز با انتشار یک نظرسنجی اگر چه تغییرات اساســـی در تیم اقتصادی دولت را خواســـت اکثریـــت گروهی از اقتصاددانان حامـــی دولت عنوان کرده اما در ادامه خروج نهایی و نتیجه گیری این نظر ســـنجی در عدم معرفی برخی وزرای -بخوانید شرکای- دولت به عنوان اولویتهای اصلی تغییر در تیم اقتصادی دولت که از جمله ناکارآمدترین وزرای کابینـــه نیز بـــوده اند، بـــه خوبی نیت طراحان این نظرسنجی، در پس عنوان فریبنـــده «لزوم تغییر اساســـی در تیم اقتصادی دولت از نگاه اقتصاددانان» را عیان می‌سازد .

امیرابراهیم رســـولی مدیر مسئول هفته‌نامه نماینده براساس شنیده‌هایش معتقد اســـت کـــه تـــا الان دوطیف از اطرافیـــان روحانی دو لیســـت را برای ترکیب جدید کابینه در دولت دوازدهم آماده و به وی داده‌اند.

رسولی می‌گوید گرچه تصمیمات روحانی هنـــوز قطعی نشـــده اما یک لیســـت ۱۰۰نفره بـــرای چیدن کابینه پیش روی اوست.

مدیر مسئول هفته‌نامه نماینده با اشاره به اینکه از مجلس خبر می‌رســـد بعضی نمایندگان برای جاگرفتن در کابینه تلاش می‌کنند اظهار داشت: از سویی دیگر جایگاه جدیدی برای وزیر دفاع در نظر گرفته شده است تا وی نیز آن وزارتخانه را ترک کند. درعین حال روحانی تمایلی به جابه‌جایی وزیر اطلاعات ندارد.

بقیه در صفحه ۱۰

گفت و شنود

اسکناس تقلبی

گفت: ســـخنگوی دولت انتقادهای مطرح شده به قرارداد اخیر با شرکت فرانسوی توتال را «حرف مفت»! نامیده است.

گفتم: تمام پاسخ دولت به انتقادها همین است؟!

گفت: مرد حســـابی! خب اگر در مقابل انتقادها پاسخ قابل قبولی داشتند که فحش نمی‌دادند و قرارداد را محرمانه نگه نمی‌داشتند!

گفتم: حالا چرا آقای نوبخت درباره ۱۸ میلیارد دلار خسارت قرارداد کرسنت و میلیاردها دلار نفت مفت و مجانی که به خاطر فساد کرسنت به ترکیه داده‌اند حرفی نمی‌زند؟ حرف مفت که صد هزار مرتبه به نفت مفت شرف داره!

گفـــت: کاش به انتقادها توجـــه می‌کردند و از گذشـــته عبرت می‌گرفتند تا ماجرای خسارت‌بار کرسنت و کلاهبرداری قبلی همین شرکت توتال تکرار نشود.

گفتم: چه عرض کنم؟! باید دشـــمن را دشمن بدانند و در معامله با دشمن هوشیار باشند و گرنه هر دفعه یک کلک جدید ســـوار می‌کند...شیادی خودش را فلج نشان می‌داد و گدایی می‌کرد! عابری از روی دلسوزی گفت؛ خیلی شانس آورده‌ای که کور نیستی و یارو گفت؛ آره! حق با شماست، پارسال که کور بودم، کلی اسکناس تقلبی بهم دادند!

تشدید ایران‌هراسی و استمرار تحریم‌ها در پسابرجام

وزیر دفاع آمریکا: باید تحریم‌های ضد ایرانی را ادامه داد

دیپلماسی منفعلانه دولت یازدهم، موجب شـــده است تا گستاخی مقامات آمریکا هر روز ابعاد گسترده‌تری به خود بگیرد.

«جیمز متیـــس» وزیر دفاع آمریکا گفت: کنار آمدن با ایران دشـــوار خواهد بـــود. کاری که در نهایت با آنهـــا باید انجام داد همان کاری اســـت که هیلاری کلینتون، وزیر خارجه سابق آمریکا انجـــام داد که عبارت بود از وضع تحریم‌های اقتصادی علیه آنها و وادار کردنشـــان به حضور در میز مذاکره؛ چون آنها می‌خواهند در قدرت باقی بمانند.

به گـــزارش فارس، متیس در ادامه در اظهارنظری گســـتاخانه مدعی شد: ایران، مهم‌ترین عامل ایجاد بی‌ثباتی در خاورمیانه است. ایران تنها دلیلی اســـت که باعث شـــده بشار اســـد، رئیس‌جمهور سوریه بتواند در قدرت باقی بماند. این کشور مهم‌ترین عامل بی‌ثباتی در خاورمیانه است.

چندی پیش، رکس تیلرسون وزیر خارجه آمریکا در کمیته امور خارجی مجلس نمایندگان گفت: سیاست ما در قبال ایران پس زدن این هژمونی و تلاش برای حمایت از عناصری در داخل ایران است که به تغییر مسالمت‌آمیز حکومت این کشور منجر می‌شود.

در هفته‌های گذشته همزمان با ســـفر ظریف به اروپا، اتحادیه اروپا تحریم‌های ضد ایرانی را به روزرســـانی کرد. در این فهرست نام اشـــخاصی چون سردار قاسم سلیمانی به چشم می‌خورد.

همچنین فرانســـه در اقدامی ضـــد ایرانـــی، میزبـــان همایش ســـازمان تروریستی منافقین در پاریس بود.

دیپلماســـی منفعلانه دولت یازدهم، موجب شـــده اســـت تا گســـتاخی مقامات غربی هر روز ابعاد گسترده‌تری به خود بگیرد.

خبر ویژه

مگر شاکی پرونده کرسنت آقای روحانی نبود جناب سخنگو؟!

سخنگوی دولت می‌گوید منتقدان قرارداد توتال، مدارک خود را به قوه قضائیه بدهند.

محمدباقر نوبخت در جمع خبرنگاران و درباره گلایه برخی از نمایندگان مجلس از محرمانه بودن قرارداد توتال گفت: هیچ چیزی برای نمایندگان محرمانه نیست، وکلای ملت می‌توانند از ابزارهای قانونی خود اســـتفاده کنند، حق تحقیق و تفحص دارند. هر جایی که فکر می‌کنند کار خلاف قانونی صورت گرفته می‌توانند به دستگاه‌های نظارتی اطلاع بدهند.

نوبخت افزود: طرح سه فوریت برای توقف توتال لازم نیست، اگر این قرارداد خلاف قانون است نمایندگی مدارک خود را به قوه قضاییه بدهند، در قرارداد توتال هیچ امر محرمانه‌ای برای نمایندگی وجود ندارد.

سخنان نوبخت در حالی است که دولت باید قبل از انعقاد قرارداد و ایجاد تعهد برای کشـــور، طبق اصل ۷۷ قانون اساسی، متن آن را به اطلاع نمایندگان می‌رساند و این کار را نکرد. دولت طبق قانون اساســـی موظف اســـت قراردادهایی را که برای کشور تعهد ایجاد کند، به اطلاع و تصویب مجلس برساند و در واقع مجلس نسبت به دولت، شأن حاکمیتی و نظارتی دارد. اما سخنگوی دولت از نمایندگان می‌خواهد در حد یک اعتراض شخصی، شکایت خود را نزد قوه قضاییه ببرند. باید از آقای نوبخت پرسید پس از انعقاد قرارداد و ایجاد تعهد برای کشور چه توفیری می‌کند که شکایت آن را به قوه قضاییه ببرند یا نبرند؟ مثلا اگر درباره قرارداد پرخسارت و پنهان کرسنت (نمونه قبلی قرارداد توتال) به قوه قضائیه شـــکایت شود، آیا جبران خسارت حداقل ۱۸ میلیارد دلاری آن می‌شود؟! یا از نگاه حقوق بین‌الملل سرجای خود باقی است؟

البته حساب اثبات باطل و فاسد بودن قرارداد - از جمله به خاطر مسائلی نظیر ارتشاء - موضوع جدایی است که در ماجرای کرسنت سندیت هم داشت و با آن می‌شد حکم‌ابطال قرارداد کرسنت را گرفت. اما دولت روحانی با انتصاب متهمان پرونده در وزارت نفت و مدیریت‌های آن، خود را در قبال شکایت از کرسنت خلع ید کرد.

جالب اینکه شخص آقای روحانی از شاکیان و معترضان به همین تیم در دولت خاتمی بوده و پیش‌بینی گرفتاری‌های ناشـــی از کرســـنت را در نامه به رئیس‌دولت وقت کرده بود.

برخی متهمان پرونده کرسنت با وجود حکم انفصال از خدمت، در وزارت نفت ابقا شدند و از تدارک‌کنندگان و امضاءکنندگان قرارداد توتال بودند.

منتجب‌نیا: یک جریان انحرافی به اسم اصلاح‌طلبان تصمیم می‌گیرد

قائم‌مقام حزب اعتماد ملی برای چندمین‌بار به عملکرد شـــورای سیاستگذاری اصلاح‌طلبان اعتراض کرد و آن را جریان انحرافی خواند.

رســـول منتجب‌نیا در گفت‌وگو با «انتخاب» درباره نامه اعتراض‌آمیز به خاتمی گفت از نظر من و خیلی از بزرگان جریان اصلاحات، لیستی که بسته و در انتخابات شوراها ارائه شد به هیچ وجه قابل دفاع نیست. چرا که هم جامع نیست و هم بسیاری از نیروهای شایســـته حذف شده‌اند. در واقع، بسیاری از افرادی که در لیست حضور دارند، اصلا قابل دفاع نیســـتند. هنگامی که من مطلع شـــدم هیئت رئیسه شورای عالی سیاســـت‌گذاری این لیست را بسته نگران شدم. همان روز تعداد قابل توجهی از شخصیت‌های اصلاح‌طلب با من تماس گرفتند و گفتند چرا شما ساکت هستید و اعتراضی نمی‌کنید؟

منتجب‌نیا افزود: لیســـتی که بسته شده بود، چیزی نبود که بتواند آبروی ما را حفظ کند. در توضیح گفتم که من در جریان بسته شدن لیست دخالتی نداشته‌ام. به آنها گفتم بروند و این مسائل را با آقای خاتمی مطرح کنند. آنها هم اعتراض خود را شدیدا با آقای خاتمی مطرح کردند. وی همچنین گفت: من هم وقتی چنین شرایطی را دیدم سریعا نامه‌ای خطاب به آقای خاتمی تهیه کردم و گفتم مجموعه محدودی که دارند به جای همه اصلاح‌طلبان تصمیم می‌گیرند تصمیم غلطی گرفته‌اند و لیستی تهیه کرده‌اند که مورد انتقاد خیلی از اصلاح‌طلبان است.

منتجب‌نیا در مورد انتقاداتی که به شورای عالی سیاست‌گذاری وجود دارد، گفت: یک وقت هست که ما اساس چیزی را قبول داریم و می‌خواهیم شاخ و برگ‌ها را اصلاح کنیم، یک وقت هم هست که اصلا آن نهاد را قبول نداریم. ما شورای سیاست‌گذاری را به عنوان یک راه‌حل برای اختلافات به وجود آمده در سال ۹۴ قبول کردیم.

برای حل اختلافاتی که بین کمیته راهبردی و کمیته انتخابات شورای هماهنگی اصلاحات ایجاد شده بود، ما تن به ترکیب دو کمیته دادیم. آن هم فقط برای انتخابات سال ۹۴ بود، قرار بر این نبود که شورایی به وجود بیاید و جایگزین احزاب شود. قرار نبود بالای ســـر احزاب، آقابالاسر باشد. من این جریان را انحرافی در جریان سیاسی کشور می‌دانم و این را تحقیر و توهین به فرد فرد اصلاح‌طلبان می‌دانم.

منتجب‌نیا درباره پشت پرده شورای عالی اصلاح‌طلبان گفت: بزرگترین خطری که وجود دارد این است که همین ۵۰-۴۰ نفر هم خودشان تصمیم‌گیرنده نیستند. پشت صحنه جمعی بالغ بر ۵ نفر برای همین جمع هم تصمیم می‌گیرند. یعنی کل تصمیمات در جریان اصلاحات به ۵-۴ نفر منتهی شـــده است. آنها تصمیم می‌گیرند و همه را ملزم به اطاعت می‌دانند. به هر کس که اطاعت نکند هم انگی می‌چسبانند. می‌گویند یا بدوی است، یا وابسته است. این یک بدعت خطرناکی است که در جریان اصلاح‌طلبی به وجود آمده که ما موظفیم با آن مقابله کنیم.

وی افزود: این چند نفر حتی برای سمت‌هایی که قرار است در آینده منصوب در شهرداری و دولت وجود دارد، تلاش می‌کنند و سعی دارند سمت‌ها را تقسیم کنند. این چند نفر شده‌اند عقل اصلاحات و به جای همه دارند تصمیم می‌گیرند. این یعنی هم اصلاحات سفیه و عاجز از تصمیم‌گیری‌اند و فقط این ۵-۴ نفر می‌توانند تصمیم بگیرند و به نام آقای خاتمی تمام کنند. همین افراد زمان آقای هاشمی هم تصمیماتشان را به پای آقای هاشمی می‌گذاشتند. چه بسا همین افراد در مورد دولت هم خود را نماینده خودخوانده بدانند و به آقای روحانی وزرا و مســـئولینی پیشنهاد دهند که مورد قبول همه اصلاح‌طلب‌ها نیست.

درباره بودجه دفاعی کشور هم که از افعال معکوس استفاده کردید!

آقای روحانی صحبت‌های شما علیه شهرهای موشکی را باور کنیم یا ادعای ساخت موشک را؟ بودجه دفاعی کشور در دولت شما ۸۵ درصد کاهش یافت.

رجانیوز با طرح این موضوع و در واکنش به سخنان دیروز رئیس‌جمهور در جشنواره عمران سلامت می‌نویسد:

«ما متوقف کردیم؟ ما کامل کردیم فناوری هســـته‌ای را» این جمله‌ای است که حسن روحانی با اعتماد به نفس کامل در سال ۹۲ گفت و مدعی شد که نه تنها فعالیت هسته‌ای در سال‌های ۸۲ تا ۸۴ توسط وی متوقف نشده است که او این چرخه راهبردی را کامل کرده است! و اتفاقا ایشان در ادامه کامل کردن چرخه هسته‌ای بار دیگر در سال ۹۲ همه فعالیت‌های صلح‌آمیز هسته‌ای را تعلیق کردند!

حالا وی ادعایی جدید را مطرح کرده است. روحانی که در اولین سال ریاست‌جمهوری خود بودجه دفاعی کشـــور را به شدت کاهش داد، دیروز در جشنواره عمران سلامت در صحبت‌هایی کاملا مرتبط با موضوع همایش(!) گفت: «آنها که از خاکمان با موشک یک مرکز تروریستی را هدف قرار دادند فداکاری کردند، اما موشک را کی درست کرد؟ سازنده این موشک دولت و وزارت دفاع است و پول آن را بخش اقتصادی کشور تامین می‌کند.» وی ادامه داد: «سلاح‌های راهبردی ساخته شده در دولت یازدهم حدود ۸۰ درصد کل میزان قبلی است.»

حســـن روحانی در مناظرات انتخاباتی با حمله به اقتدار موشکی سپاه، نه تنها به شهرهای موشکی سپاه اعتراض کرد که شعارنویسی روی موشک‌ها را نیز تحمل نکرد و نســـبت به آن انتقاد شدید نمود اما دیروز در واکنشی کاملا متفاوت نمادهای اقتدار کشور را به نام دولت خود ثبت کرد.

بودجه دفاعی کشور علیرغم افزایش هر ساله که در دولت‌های قبل رایج بوده است، در آغاز دولت یازدهم به یک هفتم رسید. یعنی روحانی در ابتدای ورود خود در جهت حمایت از صنایع دفاعی کشور ۸۵ درصد از بودجه آن را حذف کرد!

بودجه دفاعی کشور تا حدی کم شد که با وجود افزایش سالانه آن هنوز هم نتوانسته به رقم ۴ سال گذشته خود برسد. میزان این بودجه از سال‌های ۹۲ تا ۹۶ عبارت بودند از:

سال ۹۲: ۱۳/۵ هزار میلیارد تومان
سال ۹۳: ۲ هزار میلیارد تومان (۱۱/۵ هزار میلیارد تومان کاهش)
سال ۹۴: ۲/۳ هزار میلیارد تومان
سال ۹۵: ۳/۱ هزار میلیارد تومان
سال ۹۶: ۴/۲ هزار میلیارد تومان

دولت یازدهم بدون اشـــاره به کاهش ۱۱/۵ هزار میلیاردی بودجه دفاعی کشـــور در سال ۹۲، صرفا به افزایش‌های جزئی در این ردیف بودجه در سالهای مختلف اشاره کرده و با بازی با آمار، خود را طرفدار افزایش بودجه دفاعی کشور و صاحب موشک‌های سپاه نشان می‌دهد.

سال گذشته نیز دولت روحانی در لایحه بودجه ۹۵، مجموع بودجه نهادهای نظامی را ۵ هزار میلیارد تومان کاهش داده بود که با واکنش مجلس روبرو شـــد. نوبخت در واکنش به این واکنش مجلس اعلام کرد که برای تقویت بنیه دفاعی اصلا پولی وجود ندارد! این در حالی است که همین میزان بودجه نیز هیچگاه توسط دولت محقق نشد و سال گذشته سرلشگر باقری رئیس ستاد کل نیروهای مسلح از تحقق تنها ۲۰درصد از بودجه نظامی کشور از سوی دولت خبر داده بود.

بهتر اســـت آقای روحانی به جای اینکه ساخت موشک‌های شهید تهرانی‌مقدم و فعالیت‌های هسته‌ای احمدی‌روش‌ها را به نام خود ثبت کند، به مانع‌گذاری در توسعه دفاعی کشور و فعالیت‌های صلح‌آمیز هسته‌ای پایان دهد.

همنوایی «پسران نیویورکی» با ترامپ برای زدن سپاه پاسداران

حمله سؤال‌برانگیز و چندباره روحانی به سپاه پاسداران موجب شد یک اندیشکده آمریکایی بنویسد روحانی در یک همسویی بی‌سابقه، در کنار ترامپ قرار گرفته است.

اندیشکده گیت استون در تحلیلی تحت عنوان «روحانی و ترامپ: با هم علیه مردان با تفنگ» نوشت: این روزها اتفاق عجیبی در رابطه با ایران در حال رخ دادن است. لابد می‌پرسید خب که چه؟ از سال ۱۹۷۹ اتفاق‌های عجیبی درباره ایران پیش آمده است. درست، اما چیزی که به تازگی پیش آمده، شایان توجه ب